

การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลอย่างยั่งยืน ของเกาะทะเล
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*

Sustainable Marine Ecotourism Promotion at Talu Island
in PrachuapKhiri Khan Province

ดร. อิศระพงษ์ พลธานี**

อุมมาพร บุญเพชรแก้ว**

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลอย่างยั่งยืน ของเกาะทะเล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเกาะทะเล 2) ศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวเกาะทะเลและสร้างแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเลอย่างยั่งยืนของเกาะทะเล โดยเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ที่เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับตอบแบบสอบถามในการศึกษา (Questionnaire) โดยผู้วิจัยเลือกเทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non-Probability) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) และได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ จำนวน 381 คน ข้อมูลเชิงคุณภาพจำนวน 5 คน โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และใช้การวิเคราะห์เนื้อหาที่เป็นการสรุปเป็นรายประเด็นที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ทำการศึกษา ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ พบว่า 1) ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเกาะทะเล จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมทั้ง 7 ด้าน อยู่ใน

ระดับปานกลาง (ด้านความประทับใจด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวด้านกิจกรรมด้านการได้รับการสนับสนุนจากภาคภาครัฐด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนท้องถิ่นด้านการเข้าถึงด้านสิ่งอำนวยความสะดวก) 2) แนวทางการจัดการท่องเที่ยวของเกาะทะเล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า เกาะทะเลมีองค์ประกอบที่เหมาะสมแก่การส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลเนื่องจากมีธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น เกาะทะเลไอลแลนด์ รีสอร์ท มีการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงมีการอนุรักษ์ทรัพยากรและการจัดการที่ยั่งยืน การควบคุมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีขอบเขต การจัดการกิจกรรมคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ชุมชนยัง ได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างเท่าเทียมกัน 3) แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเลอย่างยั่งยืนของเกาะทะเล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า ควรมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบเพื่อลดผลกระทบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวและวิถีชีวิตของชุมชนบริเวณใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยวเช่น ปัญหาขยะ นอกจากนี้ควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นโดยเฉพาะการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลและควรมีการพัฒนาเส้นทางเพื่อเชื่อมโยง

* งานวิจัยศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและการตลาดของการท่องเที่ยวทางทะเลในอ่าวไทยสนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ประเภททุนมุ่งเป้า

**อาจารย์ประจำโครงการจัดตั้งภาควิชาการจัดการโรงแรมและท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

แหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะ โดยมีทางเดินและป้ายบอกทางที่ชัดเจน นอกจากนี้การพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะทะเลได้มีผู้นำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ เช่น เกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ท พื้นที่เกาะทะเลที่ประกอบไปด้วยธุรกิจที่พัก ร้านอาหารและการส่งเสริมกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลของเกาะทะเล รวมถึงการร่วมมือ

กับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลอื่นๆ ในบริเวณอ่าวไทย โดยเป็นการส่งเสริมให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวและเป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชนตามนโยบายของรัฐบาล

คำสำคัญ: ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของเกาะทะเล, การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลเกาะทะเล

Abstract

The research "Sustainable Marine Ecotourism Promotion at Talu Island in Prachuap Khiri Khan Province" was studied covering the following objectives: 1) To study the potential of the Talu Island attractions and 2) To study Talu Island tourism management and create Guidelines for Sustainable Marine Ecotourism Promotion. The research used mixed method research by gathering quantitative and qualitative data. The population and samples of the research were Thai and foreign tourists. Questionnaire were used to collect the data. 381 samples and 5 samples for interview were chosen by purposive sampling method with non-probability. The data were analyzed by using descriptive statistics. Content analysis was used to conclude the data concordantly with the study.

The results have shown as follows: 1) The overall potential from 7 potentials () of Talu Island in Prachuap Khiri Khan Province is moderate. 2) Talu Island Prachuap Khiri Khan Province has appropriate factors for promoting

to be a marine ecotourism attractions by considering from unique nature, developmental tourism plan without affecting environment from entrepreneur, resource conservation, sustainable management, tourism development control, environment concern and safety first for tourist activities and equal benefit from tourism to community. 3) Environment should be managed systematically to reduce the effect to tourism resource and community's ways of life, for example, rubbish problems. Further, tourism attractions should get more promoted. Also, route should be improved so that the attractions on the island could be linked together by providing guidepost. Last, the route between Talu Island and marine tourism attraction on other islands in Thai Gulf should be linked to help increase income distribution to the community as the government policy.

Keyword: The Potential Component, Marine Tourism, Talu Island

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีธรรมชาติงดงามกระจายตัวอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ โดยเฉพาะที่ตั้งของประเทศไทยที่ตั้งอยู่บนคาบสมุทรอินโดจีน ฝั่งตะวันตกติดทะเลอันดามัน และฝั่งตะวันออกติดอ่าวไทย

มีแนวพรมแดนทางทะเลประมาณ 2,420 กิโลเมตร มีผลทำให้มีทรัพยากรท่องเที่ยวทางทะเลที่สวยงามมากมายส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศขยายตัวจากการท่องเที่ยว (วรรณิ พุทธาธุมิไกร, 2546) นอกจากนี้จากการรายงานสถานการณ์อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย

ซึ่งยังคงได้เปรียบจากภาพลักษณ์ของความคุ้มค่าเงิน โดยจุดขายที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว คือความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่งนักท่องเที่ยวให้ความสนใจในการเดินทางมาพักผ่อน โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากยุโรปที่ยังคงนิยมแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด เช่น กลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย สหราชอาณาจักร และประเทศเยอรมัน เป็นต้น (ศรัญญา วรากุลวิทย์, 2558) ประเทศไทยจึงเหมาะแก่การส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเล เพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวมาพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ต่อไป

แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ทางทะเลมีความหลากหลายทางชีวภาพที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นปลาชนิดต่างๆ ปะการัง พืชทะเลที่มีมากมายหลากหลายชนิด ตลอดจนลักษณะภูมิทัศน์ที่งดงามซึ่งเกิดจากทิวเขาที่ทอดตัวยาวตลอดแนวของภาคอยู่ตอนกลางของพื้นที่แล้ว ยังมีทิวเขาลึ้นๆ แทรกอยู่มีทิศทางขนานไปกับทิวเขาหลักเกือบทั้งสิ้น และมีบางส่วนของทิวเขาที่ยื่นลงไปในทะเลแล้วทำให้เกิดเกาะน้อยใหญ่ที่มีชื่อเสียงและเป็นตัวดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก (ปิยะวรรณ คงประเสริฐ, 2551) โดยกระแสการท่องเที่ยวในศตวรรษที่ 21 คือความต้องการด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จึงเกิดรูปแบบการท่องเที่ยวแบบผสมผสานโดยนำการท่องเที่ยวเชิงนิเวศร่วมกับการท่องเที่ยวรูปแบบอื่น เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine eco tourism) เป็นการเดินทางท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบในแหล่งธรรมชาติทางทะเล และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศทางทะเล (นาฏสุดา เชนนะสิริ, 2555) ประเทศไทยจึงเหมาะแก่การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวผู้ชื่นชอบแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ในปัจจุบัน เกาะทะเล จ.ประจวบคีรีขันธ์ ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากการเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวเป็นแหล่งดำน้ำตื้นที่เดียวใน จ.ประจวบคีรีขันธ์โดยจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปท่องเที่ยวในเกาะทะเลที่มีจำนวน 54,835 คน (กรมการท่องเที่ยว, 2558) ซึ่งคาดว่าจะมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นและจากการที่เกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ทได้ทำการเปิดตัวโครงการ

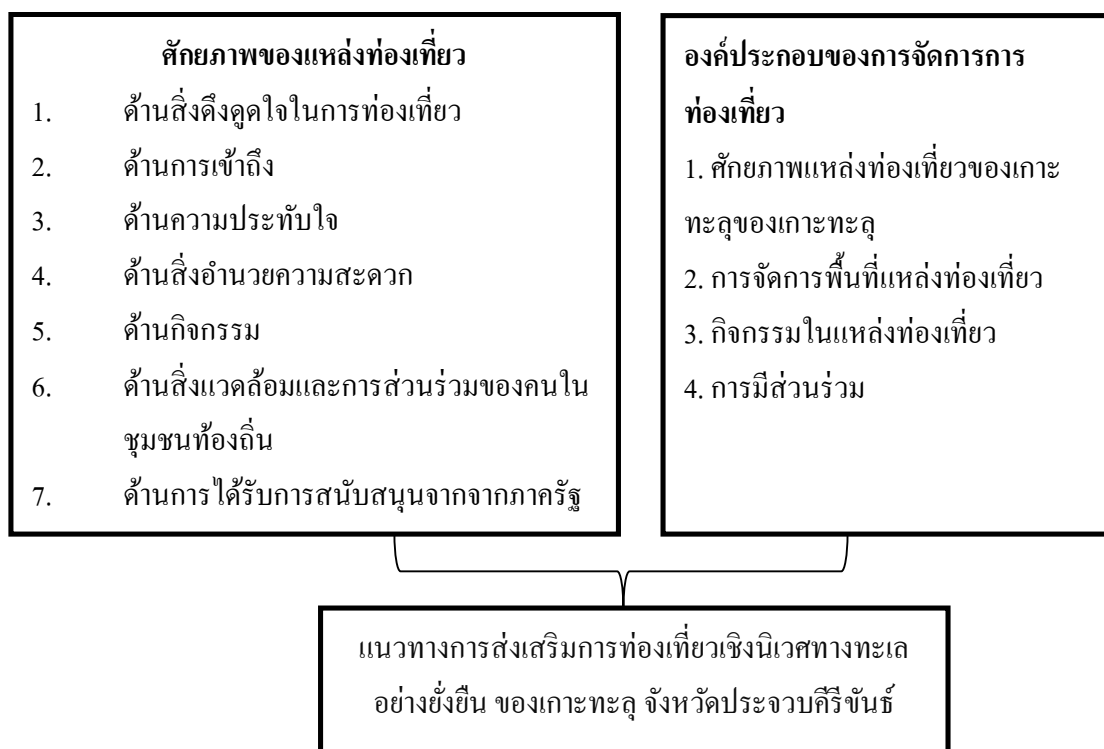
"GREEN ISLAND MISSION ภารกิจปกป้องเกาะและทะเลไทย เพื่อกระตุ้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทั้งใต้ทะเลและบนเกาะทะเลทำให้นักท่องเที่ยวและเกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ทได้มีส่วนร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนแต่อย่างไรก็ตามจากการที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เปิดให้นักท่องเที่ยวได้เข้าไปท่องเที่ยวได้ไม่นานและมีความเป็นธรรมชาติค่อนข้างสูงเหมาะสำหรับการส่งเสริมให้เป็นที่พักของนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลมากขึ้น โดยเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ผสมผสานเข้ากับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล เพื่อลดความเสียหายที่แหล่งท่องเที่ยวอาจจะได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยว จนอาจจะส่งผลให้เกิดผลกระทบกับทรัพยากรทางธรรมชาติโดยเฉพาะปะการังทรุดโทรมหรือแตกหักเพิ่มขึ้นรวมทั้งกระทบต่อวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่นโดยรอบแหล่งท่องเที่ยว

ดังนั้นการศึกษาการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลอย่างยั่งยืนของเกาะทะเล จ.ประจวบคีรีขันธ์ จึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากโดยจะต้องมีการศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของเกาะทะเลของเกาะทะเล โดยควรมีการศึกษาที่ครอบคลุมในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการเข้าถึง ด้านความประทับใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกิจกรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนท้องถิ่น ด้านการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ รวมถึงการศึกษาแนวทางการจัดการด้านการท่องเที่ยวจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อเป็นนำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลให้เกิดความยั่งยืน ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและในขณะเดียวกันเพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบจากการท่องเที่ยว และสามารถกำหนดทิศทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนในอนาคตตามนโยบายของรัฐบาลต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว เกาะทะเล จังหัดประจวบคีรีขันธ์
2. ศึกษาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเกาะทะเล จังหัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อเสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเลอย่างยั่งยืนของเกาะทะเล

กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลอย่างยั่งยืน ของเกาะทะเล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นงานวิจัยแบบผสม (Mixed Method Approach) ซึ่งเป็นการรวมวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในการเก็บข้อมูล เนื่องจากการกำหนดแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวจำเป็นต้องเก็บข้อมูลให้ครบทุกภาคส่วนตามระบบของการท่องเที่ยว (กรมการท่องเที่ยว, 2558) โดยผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการวิจัยแบบทำตามลำดับก่อนหลัง (Sequential Design) ที่มุ่งเน้นการศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในขั้นตอนที่ 1 และแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเกาะทะเล ที่เป็นการสัมภาษณ์ในขั้นตอนที่ 2 และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากวัตถุประสงค์ที่ 1 และ 2 เสนอแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเลอย่างยั่งยืนของเกาะทะเล โดยมีกระบวนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวเกาะทะเลโดยประชากรทั้งสองกลุ่มมีจำนวน 54,835 คน (กรมการท่องเที่ยว, 2557) โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับแจกแบบสอบถามในการศึกษา (Questionnaire) โดยผู้วิจัยเลือกเทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non-Probability) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนประชากร จำนวน 381 คน โดยใช้การเทียบตารางของ (Krejcie & Morgan, 1970) ที่ระดับนัยสำคัญที่ .05 ขนาดความคลาดเคลื่อน 5 ที่ค่าความเชื่อมั่น 90 เปอร์เซนต์

2. การสัมภาษณ์เชิงลึกเกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ท จำนวน 5 คน ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (Non-Probability) และการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเกาะทะเลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลครบถ้วนตามข้อมูลที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ประเภทได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง โดยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของเกาะทะเลของเกาะทะเล 7 ด้าน ตามมาตรฐานของการศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของเกาะทะเลของเกาะทะเล (กรมการท่องเที่ยว, 2558) ซึ่งจากการสังเคราะห์มีข้อคำถามที่ใช้ในการวิจัยดังนี้ 1. ด้านสิ่งดึงดูดใจ 2. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 3. ด้านความประทับใจ 4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 5. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว 6. ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน และ 7. ด้านการได้รับการสนับสนุนจากภาคีภาครัฐ และแบบสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ประกอบการเกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ท ที่มีความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเกาะทะเลตามทฤษฎี 4 A's (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2555) ซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถาม ดังนี้ 1. ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของเกาะทะเลของเกาะทะเล 2. การจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว 3. กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว 4. การมีส่วนร่วม

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจาก แนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง ที่ปรึกษาโครงการวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิในการสร้างข้อคำถาม (Item) ของแบบสอบถามเพื่อกำหนดประเด็นและขอบเขตของแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามพร้อมแนบแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) ซึ่งปรากฏค่า IOC ≥ 0.6 จึงทำให้ข้อคำถามตรงกับเนื้อหาที่ต้องการวัดถือว่ามีความเหมาะสมที่จะใช้ในการศึกษา หลังจากนั้น นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try - Out) กับกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 38 คนและคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับร่าง (Reliability) ใช้การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) โดยมีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.85 ซึ่งสอดคล้องตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ที่กล่าวว่าหากได้

ค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงได้

การตรวจสอบเครื่องมือเชิงคุณภาพ

การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแบบสามเส้า โดยพิจารณาความสอดคล้องและความแตกต่างของข้อมูลที่ได้จากการจัดระเบียบข้อมูล หาข้อสรุปตีความในรูปแบบการพรรณนาตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ โดยทำการตรวจสอบข้อมูลแบบ "Triangulation" หรือ "การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า" เป็นการใช้กระบวนการวิธีที่หลากหลาย (the Multiple Method Approach) ในการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้นการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะกลุ่มตัวอย่างจากการวิจัยที่เป็นตัวแปรเชิงปริมาณ (Quantitative Variable) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (Percentage) โดยทำการสรุปเป็นลำดับตามลักษณะการให้ความสำคัญเป็นลำดับจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามและใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นประเด็นสำหรับข้อมูลจากการสัมภาษณ์

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลที่ยั่งยืนของเกาะทะเล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.1 ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวของเกาะทะเล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, S.D.= 64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความงามของชายหาดดึงดูดใจมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x}=3.93$, S.D.= 0.75) 2) ความงดงามของแนวปะการัง ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$, S.D.=0.68) 3) ความสวยงามของทัศนียภาพบนอ่าว ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D.= 0.49) ตามลำดับ

1.2 ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.35$, S.D.= 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) มีแผนที่บอกสถานที่ท่องเที่ยวต่างอย่างชัดเจนมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D.=0.91) 2) มีแผนผังข้อมูล ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$, S.D.= 0.52) 3) สามารถเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.49$, S.D.= 0.54) ตามลำดับ

1.3 ด้านความประทับใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$, S.D.= 0.78) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) มีกิจกรรมที่ทำให้เพลิดเพลินกับการชมแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$, S.D.= 0.44) 2) มีมาตรการด้านความปลอดภัยและระบบเตือนภัย ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D.= 0.63) 3) จำนวนพนักงานบริการบนเกาะมีเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$, S.D.= 0.61) ตามลำดับ

1.4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.34$, S.D.= 0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 1) การให้ข้อมูลเรื่องความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.72$, S.D.=0.92) 2) จำนวนร้านอาหารมีจำนวนเพียงพอ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D.= 0.74) 3) ห้องพักรับจำนวนเพียงพอ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$, S.D.= 0.52) ตามลำดับ

1.5 ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$, S.D.= 0.74) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D.= 0.64) 2) กิจกรรมไม่ก่อให้เกิดการทำลายสภาพธรรมชาติบริเวณชายฝั่ง ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$, S.D.= 0.81) 3) กิจกรรมมีความคุ้มค่าเงิน ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$, S.D.= 0.71) ตามลำดับ

1.6 ด้านสิ่งแวดล้อมและชุมชนท้องถิ่น ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$, S.D.= 0.90) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) ผู้ประกอบการมุ่งคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$, S.D.= 0.63) 2) กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่กระทบกับสิ่งแวดล้อม ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$, S.D.= 0.88) 3) แหล่งท่องเที่ยว

และชุมชนไม่ถูกรบกวนจากกิจกรรมการท่องเที่ยว ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.32$, S.D.= 0.78) ตามลำดับ

1.7 ด้านการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.43$, S.D.= 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) ต้องการให้มีการสนับสนุนด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์มากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D.= 0.85) 2) เกษตรผู้ผลิตส่งเสริมประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจและการกระจายรายได้ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$, S.D.= 0.74) 3) สามารถรับรู้ถึงความร่วมมือขององค์กรท้องถิ่นภาคเอกชนและหน่วยงานรัฐในการพัฒนาการท่องเที่ยวของเกาะทะเลใน ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.24$, S.D.= 0.54) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ประกอบการเกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ทในศึกษาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเกาะทะเลเชิงนิเวศทางทะเล โดยได้สัมภาษณ์ครอบคลุมองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ทั้ง 4 ด้าน ซึ่งมีผลดังนี้

2.1 ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของเกาะทะเล / จุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว

จากการเก็บข้อมูลผู้ประกอบการเกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ทกล่าวว่าเกาะทะเลมีเนื้อที่ประมาณ 1,500 ไร่ เป็นเกาะขนาดเล็ก เดินทางจากชายฝั่ง ใช้เวลาประมาณ 30 นาที ลักษณะสัณฐานคล้ายรูปปลาวาฬตัวใหญ่ มีหาดทรายขาวสะอาด 3 อ่าว ได้แก่ อ่าวใหญ่ อ่าวมุก และอ่าวเทียน เดิมเคยเป็นพื้นที่ทำการเกษตรสวนมะพร้าวและบริเวณรอบๆ เกาะทะเลยังเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางด้านทรัพยากรทางทะเลสูง ซึ่งยังคงสภาพสวยงามอุดมสมบูรณ์ด้านตะวันออกของเกาะทะเล มีอุทยานปะการังที่ถูกน้ำทะเลพัดมาทับถมจนเต็มหาดส่วนหัวเกาะด้านทิศเหนือเป็นหน้าผาหินและมีช่องหินขนาดใหญ่ ซึ่งเกิดจากกระบวนการทางธรรมชาติของลมและน้ำทะเล ที่กัดเซาะจนสามารถมองเห็นทะเลอีกด้านหนึ่ง กลายเป็นเอกลักษณ์ อันเป็นที่มาของชื่อเกาะ นอกจากนั้นเกาะทะเลมีจุดเด่นคือมีความเงียบสงบซึ่งเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวมาจัดงานแต่งงานริมหาดและมีปะการังให้สามารถดำน้ำชมความสวยงามได้ และนอกจากนั้นยังมีอ่าวใหญ่ที่ถือว่า

มีความสำคัญเนื่องจากการมีจุดเด่นในเรื่องของชายหาดที่สวยงาม น้ำทะเลใสสะอาด และไม่มีข้อด้อยที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากนักซึ่งเป็นพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับการเล่นน้ำและพักผ่อนตามรูปแบบของชาวตะวันตกนอกจากนั้นบริเวณอ่าวใหญ่แห่งนี้ยังเป็นแหล่งอนุบาลเต่ากระซึ่งเป็นกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ที่มีชื่อเสียงของเกาะทะเล

2.2 ด้านการจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว

เกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ท มีการพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว เช่น การทำเส้นทางคมนาคมที่มีความเป็นมาตรฐานมากยิ่งขึ้นและการพัฒนาสร้างความปลอดภัยเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติรอบเกาะ จากการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลพบว่า มีการจัดการที่ยั่งยืนครอบคลุมไปถึงการอนุรักษ์ทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การป้องกันและกำจัดมลพิษ และควบคุมการพัฒนาไปในทิศทางที่เหมาะสม อย่างมีขอบเขต แต่ทั้งนี้แหล่งท่องเที่ยวยังไม่มีป้ายบอกทางที่ชัดเจนและให้ข้อมูลคร่าวๆ แก่นักท่องเที่ยว เช่น ป้ายบอกทางเดินป่าและ ป้ายบอกพันธุ์ไม้สำคัญๆ และมีการทำราวจับที่กลมกลืนกับธรรมชาติสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อลดความอันตรายในทางชัน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ บนเกาะค่อนข้างลำบาก เส้นทางเดินมีหลายเส้นทาง ไม่มีการแจกแจงรายละเอียดให้ชัดเจนทางเว็บไซต์ แต่พื้นที่ในเกาะทะเลมีจำนวนมากสามารถเพิ่มกิจกรรมภายในเกาะให้เพิ่มมากขึ้น โดยเน้นไปที่กิจกรรมที่ไม่ส่งผลเสียต่อธรรมชาติเพื่อรองรับแก่นักท่องเที่ยว การรับนักท่องเที่ยวซึ่งเกาะทะเลเองมีนโยบายการจำกัดไม่เกิน 250 คนต่อ 1 วัน นั้น ในส่วนของการจัดการพื้นที่ในส่วนอื่นๆ เกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ท ได้ให้ข้อมูล โดยรีสอร์ทมีระบบการกำจัดน้ำเสีย แต่ไม่ได้นำน้ำทิ้งลงทะเล ด้านสิ่งปลูกสร้างเป็นเรือนไม้ชั้นเดียวแบบเดิม ไม่ต้องการสร้างตึกและอาคารสูง แหล่งท่องเที่ยวยังอยู่ในสภาพสมบูรณ์ทางธรรมชาติเนื่องจากจัดโซนพื้นที่อาศัย และคงพื้นที่อื่นๆ ตามธรรมชาติ แต่ประสบปัญหาขยะจากชายฝั่ง เรือประมงและนักท่องเที่ยวที่มามากแบบ 1 Day Trip มีระบบการกำจัดของเสียโดยมี อบต.ทรายทองมาเก็บขยะ แต่เนื่องจากมีขยะลอยมาจากที่อื่น เช่น ชายฝั่ง หรือกิจกรรมต่างๆ ทางทะเลของนักท่องเที่ยว ทำให้ปริมาณขยะบนเกาะ มีจำนวนมาก พนักงานบนเกาะไม่สามารถเก็บได้ทัน จึงมี

การจัดโครงการ Beach Cleaning Day ทุกเดือน เดือนละ 1 ครั้ง ทำให้ลดปริมาณลงไปได้อีกระดับหนึ่ง นอกจากนี้กำลังมีการริเริ่มที่จะมีการคัดแยกขยะ ก่อนทิ้งและจัดขยะบางประเภทมาทำการสร้างมูลค่าเพิ่ม เช่น ขยาย ทำปุ๋ยชีวภาพ หรือนำไปรีไซเคิล ระบบสาธารณูปโภค มีการเปิดปิดไฟ เป็นเวลาโดยมีการแจ้งนักท่องเที่ยวระบบสาธารณูปโภค มีการเปิด ปิดไฟ เป็นเวลาโดยมีการแจ้งและตัวนักท่องเที่ยวไม่รู้สึกละเลยกับการปิดไฟช่วงกลางวัน เนื่องจากตัวเกาะมีร้อน ไม่ร้อน และมีกิจกรรมให้ทำในระหว่างวันนั่นเอง

2.3 ด้านกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว

เกาะทะเล เน้นการจัดกิจกรรมเป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการเรียนรู้ (Learning process) โดยมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ ความประทับใจ เพื่อสร้างจิตสำนึกที่ถูกต้องกับผู้เกี่ยวข้อง นักท่องเที่ยว ประชาชนท้องถิ่น และเกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ท ธุรกิจท่องเที่ยว โดยจากการสัมภาษณ์การเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในเกาะ จะมีมัคคุเทศก์ประจำเกาะ คอยนำทาง โดยจะไม่ให้นักท่องเที่ยวทำกิจกรรมตามลำพังเด็ดขาด เพื่อความปลอดภัยและตัวนักท่องเที่ยวจะได้รับความรู้จากกิจกรรมการท่องเที่ยวส่งผลให้เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว โดยมีมัคคุเทศก์จะมีการให้ข้อมูลต่างๆ ที่มีประโยชน์สำหรับนักท่องเที่ยว เช่น กิจกรรมการเดินป่าศึกษาเส้นทางธรรมชาติ จะมีการแนะนำพันธุ์ไม้ที่หายาก รวมถึงพันธุ์ไม้ที่สำคัญเฉพาะถิ่นรวมถึงกิจกรรมอื่นทั้ง การปล่อยเต่า การปลูกปะการัง และการดำน้ำชมปะการัง โดยจะมีการอบรมให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวรวมถึงข้อตกลงร่วมกันเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อม

2.4 ด้านการมีส่วนร่วม

เกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ท มีการสนับสนุน ผ่านมูลนิธิฟื้นฟูทรัพยากร ทางทะเลสยาม โดยเปิดโอกาสจัดให้ชุมชนบางสะพานมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมปล่อยเต่าลงสู่ทะเล โดยทำให้ชุมชนบางสะพานได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นลักษณะการมีบทบาทในมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น คอยติดตามตรวจสอบ รวมถึงร่วม

บำรุงรักษาทรัพยากรท่องเที่ยวอันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ในท้องถิ่น ทั้งการกระจายรายได้ การยกระดับคุณภาพชีวิต และการได้รับผลตอบแทน เพื่อนำกลับมาบำรุงรักษาและจัดการแหล่งท่องเที่ยวด้วย ในที่สุดแล้วท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการควบคุมการพัฒนาโดยเกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ท ได้มีการฟื้นฟูแหล่งปะการังเพื่อให้เกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ท ธุรกิจได้มาใช้ประโยชน์จากธุรกิจทัวร์ดำน้ำ รวมทั้งการอนุรักษ์เต่าทะเลและสัตว์น้ำ เพื่อคงความอุดมสมบูรณ์แก่ท้องทะเล และเกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ท มีการเปิดโอกาสให้องค์กรและหน่วยงานจากภายนอกเข้ามาทำกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ เช่น การปลูกปะการัง การสร้างปะการังเทียม การปล่อยเต่าทะเล รวมทั้งการเก็บขยะทำความสะอาดท้องทะเล เช่น การจัดโครงการ Beach Cleaning Day ทุกเดือน โดยทำร่วมกับนักเรียนโรงเรียนมัธยมในพื้นที่สลับกัน มีการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน เช่นการรับพนักงานในรีสอร์ท ซึ่งเข้ามาทำงานโดยการชักชวนของญาติที่ทำงานอยู่บนเกาะ นอกจากนี้พนักงานยังได้รับการสอนภาษาอังกฤษ และมีการส่งพนักงานบางส่วนไปอบรมงานทางด้านโรงแรมฟรี 1 เดือนที่ โรงแรม The Regent ซึ่งถือเป็นการทำงาน สร้างอาชีพและสร้างทักษะทั้งการบริการและทักษะภาษาอังกฤษที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองของคนในชุมชนการท่องเที่ยวในลักษณะที่ชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมและมีผลประโยชน์ และมีการจัดการอย่างยั่งยืนทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมรวมถึงคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ สถานที่ท่องเที่ยวและชุมชนโดยรวม ที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศคือการอนุรักษ์ทรัพยากรและวิถีชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่น โดยการกำหนดแผนงานการจัดกิจกรรมที่ให้คนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ดูแล รักษาแหล่งท่องเที่ยวและที่สำคัญมีการกระจายรายได้สู่คนในชุมชนท้องถิ่น

3. แนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเลอย่างยั่งยืนของเกาะทะเล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3.1 สนับสนุนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบเพื่อลดผลกระทบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวและวิถีชีวิตของชุมชนบริเวณใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะการหาทางลดการนำขยะจากนักท่องเที่ยวมายังเกาะ

รวมทั้งการสร้างระบบคัดแยกและกำจัดขยะที่เหมาะสม เช่น การนำถังขยะประเภทต่างๆ เพื่อคัดแยกขยะจากนักท่องเที่ยวและขยะจากกิจกรรมการท่องเที่ยวอื่นๆ มีการติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสีย ทั้งนี้ปัญหาขยะจากการนำเที่ยวแบบ Day Trip นั้น ควรขอความร่วมมือจากเกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ท ธุรกิจนำเที่ยว ที่มาใช้พื้นที่บริเวณรอบเกาะทะเล เพื่อทำกิจกรรมดำน้ำ โดยมุ่งให้เห็นผลเสียจากขยะที่ส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวถูกทำลายและเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและสัตว์น้ำ รวมทั้งการเกิดทัศนียภาพที่ไม่สวยงามซึ่งส่งผลเสียต่อตัวแหล่งท่องเที่ยวและการทำประมงของชุมชน

3.2 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น จากการสัมภาษณ์เกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ท ธุรกิจนำเที่ยว โดยอยากให้เพิ่มการโฆษณาประชาสัมพันธ์เกาะทะเลให้เป็นที่รู้จักผ่านสื่อต่างๆ มากขึ้น เพราะที่ผ่านมาเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวโดยการบอกปากต่อปาก มาถึงช่วงปัจจุบันที่จำนวนนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่เกาะทะเลยังมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่เป็นทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยว เช่น เกาะช้าง จ.ตราด เพราะการประชาสัมพันธ์มีน้อย ทำให้เป็นที่รู้จักเฉพาะกลุ่ม แต่ทั้งนี้การประชาสัมพันธ์เกาะทะเลควรจะเป็นการประชาสัมพันธ์แหล่งกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยใช้สื่อมวลชนเข้าร่วม ทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักเกาะทะเลที่มีความสวยงามตามทางธรรมชาติ เช่นการประชาสัมพันธ์ไปสู่ Travel Agent ที่อยู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มที่ชื่นชอบพักผ่อนที่หัวหินเพื่อหันมาท่องเที่ยวยังเกาะทะเล ซึ่งเป็นอีกบรรยากาศที่เงียบสงบและสวยงามอยากให้ฟื้นฟูแนวปะการังเพื่อให้งิจกรรมดำน้ำน่าสนใจมากขึ้นน่าสนใจโดยเฉพาะการเชื่อมโยงกับสแนมบินหลักๆ เพื่อร่นระยะเวลาในการเดินทางและน่าจะมีความน่าสนใจเดินทางทางเครื่องบินทะเล เนื่องจากประสบการณ์การทำงานกับนักท่องเที่ยวกลุ่มยุโรปที่ค่อนข้างจะมีกำลังซื้อ และไม่น่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับราคา Package ที่แพงขึ้นแต่ทั้งนี้เนื่องจากแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเกาะทะเล ที่เน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลเพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตของชุมชนโดยรวม จึงควรมีการประชาสัมพันธ์ไปพร้อมๆ กับการสร้างภาพลักษณ์การเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล ทั้งนี้การประชาสัมพันธ์อาจจะเน้นไปที่นักท่องเที่ยวผู้มีความรู้ความเข้าใจคือ กลุ่มนักท่องเที่ยว

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและมีจิตสำนึกสำหรับการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวโซนยุโรป ซึ่งชื่นชอบแหล่งท่องเที่ยวชายทะเล

3.3 พัฒนาเส้นทางเพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในเกาะเช่น จากอ่าวใหญ่ไปสู่สถานปะการัง โดยมีทางเดินและป้ายบอกทางให้ชัดเจน นอกจากนี้ควรมีการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวเกาะทะเล กับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลในบริเวณอ่าวไทยโดยเฉพาะเกาะที่เน้นแนวทางการจัดการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ธรรมชาติเหมือนกัน เช่น เกาะหมาก จ. ตรัง ได้ประกาศตนเป็นแหล่งท่องเที่ยว ด้วยภาพลักษณ์ Low carbon destination เกาะเต่า จ. สุราษฎร์ธานี ประกาศวิสัยทัศน์ เกาะเต่าจะเป็นแหล่งผลิตนกดำน้ำที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติได้ท่องเที่ยว ใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างชาญฉลาดและยั่งยืน พื้นที่สุดท้ายคือ เกาะพะลัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากโครงการ "Green Island Koh Phangan" การท่องเที่ยวหัวใจใหม่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้จำเป็นต้องพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางเช่น เครื่องบินทะเล เป็นการเพิ่มความสะดวกในการเดินทางของนักท่องเที่ยว ช่วยประหยัดเวลาในเวลาอันจำกัด สามารถท่องเที่ยวได้หลายพื้นที่ นอกจากเป็นการส่งเสริมให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวยังส่งเสริมให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวเป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชนด้วย

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลของเกาะทะเลจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นในเรื่องของความโดดเด่นต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเกาะทะเล เป็นสาเหตุหรือสิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังเกาะทะเล ซึ่งในการเดินทางมาท่องเที่ยวจะเกิดความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยว และการมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ตามผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ในข้อที่ 1 ซึ่งผลการศึกษาถือว่าจากการทราบสิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อศักยภาพนั้นจะเป็นโอกาสในการพัฒนาและสร้างมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นและจากการมีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สวยงามโดดเด่น และมีเอกลักษณ์จึงทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ท จำเป็น

ต้องมีการพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว เช่น การทำเส้นทางคมนาคมภายในเกาะให้เป็นมาตรฐานมากยิ่งขึ้นและควรมีการสร้างความปลอดภัยเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติรอบเกาะให้มากยิ่งขึ้นตามการศึกษาในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรณรัตน์พงษ์ (2548) ที่พบว่า ในการพัฒนาพื้นที่ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางได้สะดวกคือการ รวบรวมและร่วมกันจัดทำเส้นทางท่องเที่ยว ที่สามารถเชื่อมเส้นทางไปยังเขตอื่นๆ ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวได้ เพื่อเป็นการโอกาสในการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและการพัฒนาพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวไปในเวลาเดียวกัน และในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเลอย่างยั่งยืนของเกาะทะเลนั้น ผู้ประกอบเกาะทะเล ไอแลนด์ รีสอร์ท ควรมีการสนับสนุนให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นหรือชุมชนท้องถิ่น ในการมีบทบาทในมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น การกระจายรายได้เพื่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของบุษบา สิทธิการ (2551) ที่พบว่า การท่องเที่ยวควรมีการสนับสนุนให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว ทำให้โอกาสในการจ้างงานเพิ่มสูงขึ้นการกระจายรายได้ให้แก่คนในชุมชนและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติรวมถึงวัฒนธรรมประเพณีซึ่งจากการผลการศึกษาดังกล่าวการสร้างแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเลอย่างยั่งยืนของเกาะทะเล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการสนับสนุนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบเพื่อลดผลกระทบต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวและวิถีชีวิตของชุมชนบริเวณแหล่งท่องเที่ยว และควรกระตุ้นการส่งเสริมประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้อย่างแท้จริงของแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวเป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชนที่จะทำให้อาชีพเกาะทะเลเป็นพื้นที่หรือธุรกิจต้นแบบที่มีความเข้มแข็งอย่างแท้จริงในเรื่องของการสร้างความร่วมมือจากศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของเกาะทะเลของเกาะทะเลสู่การจัดการพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวจนเกิดเป็นการสร้างกิจกรรมและกระบวนการมีส่วนร่วมที่ยั่งยืนอย่างแท้จริงต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ควรมีการกำหนดนโยบายการพัฒนาที่ถูกต้องจากการผลการดำเนินการวิจัย โดยพัฒนาเป็นการสร้างความร่วมมือที่แท้จริงระหว่างหน่วยงานภาครัฐส่วนท้องถิ่นและส่วนกลาง เพื่อให้เกิดความเข้าใจและการนำแผนพัฒนาพื้นที่มาปฏิบัติร่วมกันได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวภายในแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอไทยโดยศึกษาและจัดทำความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและกำหนดความร่วมมือกับผู้นำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ เช่น เกาะทะลุ ไอแลนด์ รีสอร์ท

ธุรกิจที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึกและกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลของเกาะในบริเวณพื้นที่ใกล้เคียง เช่น เกาะเต่า เกาะพะงัน และเกาะหมากเพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวและเป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชนตามนโยบายของรัฐบาล

2. ควรศึกษาในกรณีของขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวรวมถึงการจัดทำการประเมินผลกระทบในแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางด้านสังคมเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของเกาะทะลุได้แก่ปะการัง คงสมบูรณ์ซึ่งหากไม่มีการศึกษาอาจเกิดความเสียหายต่อการถูกทำลายจากจำนวนนักท่องเที่ยวซึ่งจะส่งผลต่อการท่องเที่ยวของเกาะนอกจากนั้น

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2558). เกาะทะลุ. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2558, จาก <http://thai.tourismthailand.org>.
- กุลวดี ละม้ายเงิน. (2551). อุทยานธรรมชาติท่องเที่ยว. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2554). แผนพัฒนาการท่องเที่ยว 2555-2559. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา: กรุงเทพฯ.
- กรมการท่องเที่ยว. (2558). สถิตินักท่องเที่ยวและการศึกษาค้นคว้า. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2558, จาก <http://newdot2.samartmultimedia.com/home/listcategory/11/217>.
- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. (2558). เกาะทะลุ. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2558, จาก http://park.dnp.go.th/visitor/nationparkshow.php?PTA_CODE=9143
- นันท์ วรรณณอม. (2550). อุทยานธรรมชาติท่องเที่ยวและการบริการ. เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นาฏสุดา เชนนะสิริ. (2555). การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร. กรุงเทพฯ : ฟลิทส์เซ็นเตอร์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2555). การตลาดอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุษบา สิทธิการ. (2551). การศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย. สืบค้นเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2559, จาก <http://research-database.mfu.ac.th/download/Jpjd6q929Fri0711.pdf>.
- ปิยพงศ์ มั่นกลิ่น. (2554). ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของเกาะทะลุของเกาะทะลุตลาดน้ำในจังหวัดนนทบุรีเพื่อการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ปิยวรรณ คงประเสริฐ. (2551). การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบูรณาการเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (มปป.). แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว 2554-2558. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา: กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวและกีฬา.
- วรรณะ รัตนพงษ์. (2548). การพัฒนาศักยภาพการจัดการทุนทางสังคมเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ตำบลบ้านคู จังหวัดเชียงราย. รายงานการวิจัยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน.
- วรรณิ พุทธาภูมิไกร. (2546). ภูมิศาสตร์ประเทศไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วรุณี ดันติวงศ์วานิช และคณะ. (2554). หลักการตลาด. กรุงเทพฯ: สยาม บุ๊คส์ จำกัด.
- ศรีญา วรากุลวิทย์. (2558). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: แว่วว.
- สันติชัย เอื้อจงประสิทธิ์. (2549). การบริหารท่องเที่ยวเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นวัตสาร จำกัด.
- สุภาภรณ์ หาญทอง. (2543). ศักยภาพการจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง. กรุงเทพฯ: ภาคนิพนธ์สาขาวิชาพัฒนาลังคม คณะพัฒนาลังคม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุวิมล ตีรภานนท์. (2548). สถิติและการวิจัยทางการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- หิรัญญา กลางนุรักษ์ สงกรานต์ กลมสุข และโสภณ ทวีพงศากร. (2558). "การพัฒนาโปรแกรมเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพผสมผสานเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครปฐม". วารสารมหาวิทยาลัยคริสเตียน. 21(3):490-499.
- Alan Canamar. (2012). *Seaplane Conceptual Design and Sizing*. University of Glasgow.
- Haiyan Song. (2010). *Tourism Demand Modelling and Forecasting : how should demand be measured*. School of Hotel and Tourism Management : China.
- Krejcie, Robert V, and Morgan , Daryle W. (1970). "Determinining Sample Size for Research Activities". *Educational and Psychological Measurement*. 30(1) : 607-610.

